

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 stycznia 1969 r.

Nr 3

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

16 — z dnia 9 stycznia 1969 r. w sprawie niezawieszania prawa do emerytury lub renty 17

ROZPORZĄDZENIA:

17 — Ministra Finansów z dnia 3 stycznia 1969 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo uruchamianych prywatnych zakładów gastronomicznych oraz ulg podatkowych dla istniejących prywatnych zakładów gastronomicznych z tytułu nakładów inwestycyjnych 21

18 — Ministra Rolnictwa z dnia 13 stycznia 1969 r. w sprawie zwalczania chorób wirusowych ziemniaka 22

OBWIESZCZENIE

19 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 10 stycznia 1969 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 maja 1962 r. w sprawie przekazywania terenów w miastach i osiedlach 22

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

20 — z dnia 31 grudnia 1968 r. w sprawie przystąpienia Nigerii do Protokołu dotyczącego zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisanego w Genewie dnia 17 czerwca 1925 r. 27

21 — z dnia 31 grudnia 1968 r. w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. 27

16

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1969 r.

w sprawie niezawieszania prawa do emerytury lub renty.

Na podstawie art. 65 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie określa przypadki, w których:

- 1) mimo osiągnięcia zarobków z tytułu zatrudnienia lub dochodów z innych źródeł przez osoby uprawnione do emerytury lub do renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa albo do renty rodzinnej nie następuje zawieszenie prawa do tych świadczeń lub wypłaca się je w części,
 - 2) zawieszają się prawo do emerytury lub renty na czas długotrwałego pobytu za granicą.
2. Osoby uprawnione do świadczeń, o których mowa w ust. 1, zwane są dalej „rencistami”.

Rozdział 2.

Zarobki i dochody nie powodujące zawieszenia prawa do emerytury lub do renty.

§ 2. 1. Nie zawieszają się prawa do emerytury lub do renty rencistom, którzy:

- 1) osiągają z tytułu zatrudnienia wykonywanego dorywczo lub w niepełnym wymiarze godzin zarobki nie przekraczające 750 zł miesięcznie z uwzględnieniem przepisów § 4 ust. 1, 3 i 4,
- 2) pobierają stałe uposażenie przysługujące członkom Polskiej Akademii Nauk oraz dodatek funkcyjny przewidziany dla stałe urzędujących członków Prezydium tej Akademii,
- 3) osiągają dochody bez względu na ich wysokość z tytułu honorariów autorskich lub z tytułu dokonanych wynalazków, wzorów użytkowych i projektów racjonalizatorskich, realizowanych w gospodarce społecznej,
- 4) osiągają jako spadkobiercy dochody z przeniesienia praw autorskich w wysokości nie przekraczającej 25.000 zł rocznie; w razie przekroczenia tych kwot stosuje się przepis § 4 ust. 6,
- 5) wykonują — w zakresie świadczenia usług dla ludności lub rolnictwa — rzemiosła lub działalność usługową, a także niektóre rzemiosła o charakterze unikalnym określone w przepisach, o których mowa w art. 35 ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90), jeżeli z tego tytułu kwota podatku obrotowego i dochodowego, bez uwzględnienia zwolnień i ulg, nie przekracza rocznie 2.000 zł,
- 6) wykonują inne niż określone w pkt 5 rzemiosła albo trudnią się przemysłem domowym lub ludowym, jeżeli z tego tytułu kwota podatku obrotowego i dochodowego, bez uwzględnienia zwolnień i ulg, nie przekracza rocznie 1.800 zł,
- 7) są właścicielami, samoistnymi posiadaczami, użytkowni-

kami lub dzierżawcami gospodarstw rolnych o rocznym przychodzie szacunkowym, ustalonym dla celów podatku gruntowego na kwotę nie przekraczającą 14.000 zł, bez uwzględnienia zwolnień i obniżek,

8) osiągają dochody z wszelkich innych źródeł poza wymienionymi w pkt 1—7, z zastrzeżeniem § 11 ust. 1, jeżeli źródła takich dochodów:

- a) podlegają podatkowi obrotowemu i dochodowemu lub tylko dochodowemu oraz kwota podatku, bez uwzględnienia zwolnień i ulg, nie przekracza rocznie 1.800 zł, albo
- b) podlegają podatkowi od wynagrodzeń (np. dochody za wykonanie prac na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło albo umowy agencyjnej) i kwota dochodu nie przekracza 750 zł miesięcznie, z tym że za dochód taki uważa się kwotę stanowiącą podstawę wymiaru tego podatku, albo
- c) nie są objęte obowiązkiem opłacania podatków (np. świadczenia alimentacyjne, zapomogi, zasiłki, wsparcia).

2. Dla rencisty osiągającego przychody ze źródeł wymienionych w ust. 1 pkt 5, 6 i 8 lit. a) i korzystającego na podstawie szczególnych przepisów ze stałego lub okresowego zwolnienia od opłacania podatku obrotowego i dochodowego przyjmuje się przy zawieszaniu lub niezawieszaniu prawa do świadczeń kwotę podatku, jaka przypadaby bez zastosowania zwolnienia.

§ 3. 1. Nauczycielom zatrudnionym w niepełnym wymiarze godzin w szkołach objętych ustawą z dnia 27 kwietnia 1956 r. o prawach i obowiązkach nauczycieli (Dz. U. z 1956 r. Nr 12, poz. 63 i z 1958 r. Nr 21, poz. 93) nie zawieszają się prawa do emerytury lub do renty, jeżeli osiągają z tytułu tego zatrudnienia zarobki nie przekraczające 1.000 zł miesięcznie z uwzględnieniem przepisów § 4 ust. 2—4.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do nauczycieli mających wymagane kwalifikacje do nauczania, zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin w niepaństwowych szkołach artystycznych i placówkach kształcenia artystycznego, prowadzonych przez związki zawodowe i inne organizacje społeczne na zasadach ustalonych przez Ministra Kultury i Sztuki oraz nadzorowanych przez właściwe do spraw kultury organy prezydiów rad narodowych.

§ 4. 1. Prawo do emerytury lub do renty zawieszane za miesiące, w których z tytułu zatrudnienia wymienionego w § 2 ust. 1 pkt 1 został osiągnięty zarobek wyższy niż 750 zł podlega przywróceniu za te miesiące, w których zarobek nie przekroczył 1.500 zł, jeżeli w całym roku kalendarzowym osiągnięta kwota zarobku nie była wyższa niż 9.000 zł.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do emerytury lub renty nauczyciela (§ 3), który osiągnął zarobek wyższy niż 1.000 zł i nie wyższy niż 1.500 zł miesięcznie, jeżeli suma zarobków za cały rok nie przekroczyła 12.000 zł.

3. W razie gdy prawo do emerytury lub do renty powstało w ciągu roku kalendarzowego, przywrócenie prawa w myśl ust. 1 lub 2 następuje wtedy, gdy kwota zarobku nie przekroczyła proporcjonalnej części kwoty 9.000 zł lub 12.000 zł, przypadającej za okres od powstania prawa do świadczenia do końca roku.

4. Wypłata należności za miesiące, za które prawo do świadczeń podlega przywróceniu w myśl ust. 1—3, następuje na wniosek rencisty zgłoszony nie później niż do końca następnego roku.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się również do dochodów podlegających podatkowi od wynagrodzeń, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 8 lit. b).

6. W razie przekroczenia dochodu, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 4, miesięczną kwotę wypłacanej emerytury lub renty zmniejsza się w ciągu najbliższych 12 miesięcy od powzięcia o tym wiadomości o jedną dwunastą kwoty przekroczonej, jednak nie więcej niż o połowę świadczenia wraz ze wzrostami i dodatkami, z wyłączeniem dodatków rodzinnych. Za dochód przyjmuje się sumę dochodów w ciągu roku kalendarzowego po odliczeniu kwoty podatku.

§ 5. Prezes Rady Ministrów, na wniosek właściwego ministra uzgodniony z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac, może określić rodzaje zatrudnień na podstawie umowy o pracę lub rodzaje prac na podstawie umów zlecenia lub o dzieło, których wykonywanie nie powoduje zawieszenia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej, jeżeli osiągany z tego tytułu zarobek lub dochód nie przekracza jednej trzeciej podstawy wymiaru emerytury lub renty i kwoty 2.000 zł miesięcznie, a przy równoczesnym osiągnięciu zarobku i dochodu łącznie — nie przekracza przeciętnie miesięcznie w poszczególnych kwartałach połowy podstawy wymiaru i kwoty 3.000 zł. Dla poszczególnych rodzajów zatrudnień i prac granice zarobków i dochodów mogą być niższe.

Rozdział 3.

Wypłata części emerytury lub renty.

§ 6. 1. Rencistom zaliczonym do I grupy inwalidów, którzy osiągają zarobki lub dochody przewyższające kwoty określone w § 2 ust. 1 oraz w §§ 3 i 5 wypłaca się:

- 1) emeryturę — w wysokości 65%, jednak nie mniej niż najniższą kwotę emerytury,
- 2) rentę inwalidzką — w wysokości renty określonej dla II grupy inwalidów,
- 3) rentę rodzinną, która wypłacana jest dla jednej osoby, w wysokości 80% przysługującej renty.

2. Przysługujące dodatki rodzinne do świadczeń wymienionych w ust. 1 wypłaca się w całości, a nie wypłaca się dodatku z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów; dodatki z tytułu odznaczeń państwowych i pracy naukowej oblicza się od kwoty tych świadczeń.

3. Jeżeli renta rodzinna wypłacana jest dla dwóch lub więcej członków rodziny i tylko niektórzy z nich osiągają zarobki lub dochody w wysokościach, o których mowa w ust. 1, prawo do renty dla tych osób ulega zawieszeniu, a pozostałym ustala się i wypłaca rentę rodzinną w wysokości odpowiadającej ich liczbie.

§ 7. 1. Emerytury lub renty inwalidzkie II lub III grupy inwalidów wypłaca się wraz z dodatkami w połowie, z zastrzeżeniem § 8, rencistom, którzy:

- 1) osiągają zarobki wyższe niż 750 zł miesięcznie z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych o zryczałtowanej składce na ubezpieczenia społeczne lub u rzemieślników świadczących usługi dla ludności lub rolnictwa albo u wykonujących rzemiosła, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5,
- 2) wykonują — w zakresie świadczenia usług dla ludności lub rolnictwa — rzemiosła lub działalność usługową, a także niektóre rzemiosła o charakterze unikalnym, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5, jeżeli z tego tytułu kwota podatku obrotowego i dochodowego, bez uwzględnienia zwolnień i ulg, przekracza rocznie 2.000 zł,
- 3) wykonują inne niż określone w pkt 2 rzemiosła albo trudnią się przemysłem domowym lub ludowym, jeżeli z tego tytułu roczna kwota podatku obrotowego i dochodowego, bez uwzględnienia zwolnień i ulg, jest wyższa niż 1.800 zł i nie przekracza 2.400 zł;

4) są właścicielami, samoistnymi posiadaczami, użytkownikami lub dzierżawcami gospodarstw rolnych o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla celów podatku gruntowego na kwotę wyższą niż 14.000 zł i nie przekraczającą 20.000 zł, bez uwzględnienia zwolnień i obniżek.

2. Jeżeli zarobki lub dochody określone w ust. 1 osiąga osoba uprawniona do renty rodzinnej, rentę tę wraz z dodatkami wypłaca się w połowie, gdy renta wypłacana jest dla jednego członka rodziny. Jeżeli renta rodzinna wypłacana jest dla dwóch lub więcej członków rodziny i tylko niektórzy z nich osiągają zarobki lub dochody przekraczające kwoty określone w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis § 6 ust. 3.

§ 8. 1. Rencistom uprawnionym do emerytury lub do renty inwalidzkiej II lub III grupy inwalidów i osiągającym zarobki wyższe niż 750 zł z tytułu zatrudnienia wykonywanego nie więcej niż w pełnym wymiarze godzin:

1) w zakładach społecznych służby zdrowia na stanowiskach:

- a) lekarzy i lekarzy dentyków,
- b) pracowników aptek: magistrów lub prowizorów farmacji, aptekarzy aprobowanych, pomocników aptekarskich, asystentów aptecznych, techników farmaceutycznych i techników aptecznych,
- c) felczerów, pielęgniarek (pielęgniarzy), położnych, dyplomowanych opiekunek dziecięcych, techników dentystrycznych i uprawnionych techników dentystrycznych oraz laborantów (techników) medycznych lub

2) w zakładach weterynarii na stanowiskach:

- a) lekarzy weterynarii,
- b) techników weterynarii,
- c) laborantów weterynaryjnych

wypłaca się:

— emeryturę i rentę inwalidzką II grupy inwalidów w wysokości 70% przysługującego świadczenia, jeżeli wykonują zatrudnienie na terenie gromad i osiedli, oraz 60%, jeżeli wykonują zatrudnienie w miastach nie będących siedzibą władz wojewódzkich,

— renty inwalidzkie III grupy inwalidów w wysokości 70% przysługującej renty, jeżeli wykonują zatrudnienie na terenie gromad i osiedli, oraz 60%, jeżeli wykonują zatrudnienie w miastach, nie wyłączając miast będących siedzibą władz wojewódzkich.

2. Rencistom uprawnionym do emerytury lub do renty inwalidzkiej II grupy inwalidów i zatrudnionym w miastach będących siedzibą władz wojewódzkich nie więcej niż w pełnym wymiarze godzin i osiągającym zarobki przekraczające 750 zł miesięcznie — wypłaca się 60% przysługującej emerytury lub renty, jeżeli zatrudnienie wykonywane jest na stanowiskach:

- 1) lekarzy i lekarzy dentyków — w zakładach społecznych służby zdrowia opieki zdrowotnej otwartej, w służbie sanitarno-epidemiologicznej i w pracowniach diagnostycznych,
- 2) pielęgniarek (pielęgniarzy) — w zakładach społecznych służby zdrowia,
- 3) magistrów lub prowizorów farmacji i aptekarzy aprobowanych — w aptekach,
- 4) lekarzy weterynarii — w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt, w weterynaryjnych inspektoratach sanitarnych i w zakładach higieny weterynaryjnej.

3. W wysokościach określonych w ust. 1 i 2 wypłaca się przysługujące dodatki do emerytur i rent z wyjątkiem dodatków rodzinnych wypłacanych w całości.

4. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się do fachowych pracowników służby zdrowia określonych w ust. 1 pkt 1, również w razie zatrudnienia ich w zakładach społecznych służby zdrowia na stanowiskach innych niż tam określone, jeżeli w myśl obowiązujących przepisów na tych stanowiskach mogą być zatrudnieni tylko fachowi pracownicy służby zdrowia, wymienieni w ust. 1 pkt 1.

5. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Minister Rolnictwa, każdy w swoim zakresie działania, mogą w porozumieniu z Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zastosować przepis ust. 2 odpowiednio do osób zatrudnionych w miastach nie będących siedzibą władz wojewódzkich.

6. Przepisów ust. 1—5 nie stosuje się do rencistów osiągających dochody z tytułu wykonywania wolnych zajęć zawodowych w ramach prywatnej praktyki — bez względu na wysokość osiągniętych z tego tytułu dochodów.

7. Przepisy ust. 1—6 mają odpowiednie zastosowanie do fachowych pracowników służby zdrowia zatrudnionych:

- 1) w zakładach służby zdrowia Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Komunikacji,
- 2) w spółdzielczych ośrodkach zdrowia spółdzielni zdrowia zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,
- 3) w organach orzecznictwa lekarskiego do spraw inwalidztwa i zatrudnienia,
- 4) w domach Funduszu Wczasów Pracowniczych,
- 5) w zakładach pomocy społecznej,
- 6) w ośrodkach rehabilitacji leczniczej i zawodowej,
- 7) w zakładach spółdzielczości inwalidzkiej,
- 8) w lekarskich spółdzielniach pracy.

Rozdział 4.

Zawieszanie prawa do świadczeń na czas pobytu rencisty za granicą.

§ 9. 1. W okresie czasowego pobytu rencisty za granicą trwającego do 12 miesięcy przysługującą mu emeryturę lub rentę wypłaca się w kraju stosownie do jego wniosku albo po powrocie z zagranicy, albo bieżąco do rąk członków rodziny uprawnionych do świadczeń leczniczych z tytułu pobierania przez niego emerytury lub renty.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, rencista obowiązany jest nadsyłać co 3 miesiące do organu rentowego oświadczenie o osiągnięciu za granicą zarobków lub dochodów oraz ich wysokości albo o nieosiągnięciu zarobków lub dochodów.

3. Wysokość zarobków lub dochodów osiągniętych za granicą ustala się w złotych według zasad stosowanych przy wypłacie rent z zagranicy.

4. W razie osiągnięcia w okresie, o którym mowa w ust. 1, zarobku lub dochodu następuje zawieszenie prawa do świadczeń na zasadach rozporządzenia.

5. Zawieszenie prawa do świadczeń następuje również w razie nienadesłania oświadczenia, o którym mowa w ust. 2; przywrócenie tego prawa następuje według przepisu § 16.

§ 10. 1. Za okres pobytu rencisty za granicą trwającego ponad 12 miesięcy prawo do emerytury oraz do każdej renty poczynając od 13 miesiąca pobytu ulega zawieszeniu, niezależnie od osiągnięcia zarobków lub dochodów, jeżeli umowy, układy lub porozumienia międzynarodowe nie stanowią inaczej.

2. Po powrocie z zagranicy rencisty, który przebywał tam ponad 12 miesięcy, emeryturę lub rentę wypłaca się od dnia powrotu, jednak za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku.

Rozdział 5.

Przepisy wspólne, przejściowe i końcowe.

§ 11. 1. Prawo do emerytury lub do renty ulega zawieszeniu, jeżeli rencista jest właścicielem w całości lub w części przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego — bez względu na wysokość osiągniętych z tego tytułu dochodów.

2. Prawo do emerytury lub do renty ulega zawieszeniu, jeżeli po zgłoszeniu wniosku o emeryturę albo o rentę inwalidzką lub rodzinną albo w okresie 2 lat przed uzyskaniem prawa do emerytury osoba uprawniona do świadczeń przeniosła na małżonka mieszkającego we wspólnym gospodarstwie domowym własność przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, o których mowa w ust. 1, albo własność całości lub części gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla celów podatku gruntowego na kwotę wyższą niż 20.000 zł bez uwzględnienia zwolnień i obniżek.

3. Przeniesienie w warunkach określonych w ust. 2 tytułu własności całości lub części gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla celów podatku gruntowego na kwotę ponad 14.000 zł do 20.000 zł, bez uwzględnienia zwolnień i obniżek, powoduje wypłatę emerytury lub renty wraz z dodatkami — w połowie.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 i 3 prawo do emerytury lub do renty ulega zawieszeniu w całości lub w części na czas posiadania przez małżonka rencisty źródeł dochodu, o których mowa w tych przepisach.

§ 12. Zawieszenie prawa do emerytury lub do renty albo wypłata części świadczeń w czasie wykonywania przez rencistę zatrudnienia trwa również przez okres pobierania z tytułu tego zatrudnienia zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

§ 13. 1. Za zarobek z tytułu zatrudnienia rencisty mający wpływ na zawieszenie prawa do świadczeń uważa się, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2, te składniki wynagrodzeń, które przyjmuje się do obliczenia podstawy wymiaru emerytury lub renty.

2. Wartości deputatu i umundurowania lub innych świadczeń w naturze wydawanych w uspołecznionym zakładzie pracy nie uważa się za zarobek w rozumieniu ust. 1 w przypadkach określonych w § 2 ust. 1 pkt 1 i w § 3.

3. Zarobki pobrane za okresy dłuższe niż jeden miesiąc kalendarzowy oblicza się w odpowiednim stosunku miesięcznym oddzielnie za każdy miesiąc, z tym że nagrody stanowiące składniki wynagrodzenia (ust. 1) dolicza się do zarobku za miesiąc, w którym zostały wypłacone.

§ 14. 1. W razie osiągnięcia równocześnie zarobków z dwóch lub więcej zatrudnień przy zawieszaniu prawa do emerytury lub do renty przyjmuje się łączną kwotę tych zarobków z zastrzeżeniem przepisu § 15 ust. 2.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio również przy jednoczesnym osiągnięciu dochodów z tego samego rodzaju źródła, spośród dochodów określonych w § 2 ust. 1 pkt 4—8.

3. Rencistów osiągających zarobki lub dochody określone w § 2 ust. 1 traktuje się w zakresie emerytur i rent na równi z osobami nie zatrudnionymi lub nie posiadającymi dochodów z innych źródeł.

§ 15. 1. W razie zbiegu zarobku z tytułu zatrudnienia z dochodem uzyskiwanym z innego źródła prawo do emerytury lub do renty nie ulega zawieszeniu, jeżeli:

- 1) wysokość zarobku oraz wysokość dochodu lub kwoty podatku obrotowego i dochodowego (§ 2 ust. 1 pkt 4—6 oraz pkt 8 lit. a) i b)) lub przychodu szacunkowego (§ 2 ust. 1 pkt 7) wzięte oddzielnie nie uzasadniają zawieszenia prawa do emerytury lub do renty oraz
- 2) zarobek miesięczny łącznie z jedną dwunastą częścią rocznego dochodu z innych źródeł, z wyłączeniem dochodów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 i 4, i zarobków lub dochodów wymienionych w § 5, nie przekraczają 1.500 zł miesięcznie, a w przypadkach określonych w § 3 — 1.750 zł miesięcznie.

2. W razie zbiegu zarobku lub dochodu z innych źródeł nie powodujących zawieszenia prawa do emerytury lub renty z zarobkiem lub dochodem powodującymi wypłatę świadczeń w części, emeryturę lub rentę wypłaca się w przysługującej części.

3. W razie zbiegu zarobku lub dochodu z innych źródeł powodujących zawieszenie prawa do emerytury lub renty w całości z zarobkiem lub dochodem nie powodującymi zawieszenia prawa lub powodującymi wypłatę części świadczeń, prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu.

§ 16. Przywrócenie prawa do pobierania emerytury lub renty albo podjęcie wypłaty części świadczeń, do których prawo było zawieszone wskutek osiągnięcia zarobku lub dochodu z innych źródeł, następuje od dnia, w którym powstały warunki do przywrócenia prawa lub podjęcia wypłaty, z tym że wypłata świadczenia następuje za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku o przywrócenie prawa lub o podjęcie wypłaty; nie dotyczy to wypłat, o których mowa w § 4.

§ 17. 1. Rencista osiągający zarobki lub dochody z innych źródeł, mające wpływ na zawieszenie prawa do świadczeń lub wypłatę części świadczeń, obowiązany jest przedkładać organowi rentowemu odpowiednie dowody.

2. Rodzaj dowodów, terminy ich przedkładania oraz tryb postępowania organów rentowych określa Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a w zakresie kolejowych emerytur i rent — Minister Komunikacji.

§ 18. Rencistom określonym w § 8 ust. 1 pkt 1, którym na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie rozporządzenia przysługiwały zmniejszone emerytury lub renty inwalidzkie z tytułu zatrudnienia w zakładach społecznych służby zdrowia lub w zakładach określonych w § 8 ust. 7 na stanowiskach fachowych pracowników służby zdrowia, wypłaca się przez okres trwania tego zatrudnienia w tym samym zakładzie pracy emerytury lub renty inwalidzkie w dotychczasowej wysokości, jeżeli są one wyższe od kwot wynikających z przepisów § 8 ust. 1 i 2 lub nie przysługują na podstawie tych przepisów.

§ 19. Okres 12 miesięcy, o którym mowa w §§ 9 i 10, liczy się w stosunku do osób przebywających za granicą w dniu wejścia w życie rozporządzenia od tej daty.

§ 20. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do:

- 1) górniczych emerytur i górniczych rent inwalidzkich z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa oraz do górniczych rent wdowich po pracownikach zmarłych wskutek innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa — określonych w ustawie z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19);

- 2) kolejowych emerytur, kolejowych rent inwalidzkich z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa oraz kolejowych rent rodzinnych — określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10);
- 3) rent rodzinnych określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8), jeżeli nie zachodzą warunki określone w art. 8 ust. 2 i 3 tej ustawy;
- 4) rent inwalidzkich z tytułu inwalidztwa nie pozostającego w związku ze służbą wojskową i do rent rodzinnych, określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11);
- 5) rent rodzinnych określonych w ustawie z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299);
- 6) rent z tytułu wysługi lat, rent inwalidzkich z tytułu inwalidztwa nie pozostającego w związku ze służbą oraz rent rodzinnych po funkcjonariuszach zmarłych bez związku ze służbą, określonych w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) oraz w ustawie z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436);
- 7) do rent określonych:
 - a) w ustawie z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1),
 - b) w ustawie z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90),
 - c) w związku z art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 24 stycznia 1968 r. o rentach i innych świadczeniach dla rolników przekazujących nieruchomości rolne na własność Państwa (Dz. U. Nr 3, poz. 15) — w ustawie z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości (Dz. U. Nr 38, poz. 166).

2. Przepisy § 9 ust. 1—3, § 10 i § 14 ust. 3 stosuje się również odpowiednio do nie wymienionych w ust. 1 emerytur i rent, określonych w ustawach, o których mowa w tym przepisie.

§ 21. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej (Dz. U. z 1958 r. Nr 26, poz. 111, z 1962 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 43, poz. 205, z 1965 r. Nr 26, poz. 174 i z 1966 r. Nr 29, poz. 176).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

17

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 stycznia 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo uruchamianych prywatnych zakładów gastronomicznych oraz ulg podatkowych dla istniejących prywatnych zakładów gastronomicznych z tytułu nakładów inwestycyjnych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449 z późniejszymi zmianami), art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1965 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo uruchamianych prywatnych zakładów gastronomicznych oraz ulg podatkowych dla istniejących prywatnych zakładów gastronomicznych z tytułu nakładów inwestycyjnych (Dz. U. Nr 52, poz. 325) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:
„w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo uruchamianych prywatnych zakładów gastronomicznych oraz ulg podatkowych dla prywatnych zakładów gastronomicznych z tytułu nakładów inwestycyjnych”;

- 2) w § 1 wyrazy „do dnia 31 grudnia 1968 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1970 r.”;

- 3) w § 7:

- a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Osobom prowadzącym prywatne zakłady gastronomiczne, bez sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, przyznaje się ulgi podatkowe na warunkach określonych w rozporządzeniu, jeżeli osoby te w okresie do dnia 31 grudnia 1970 r. poniosą następujące nakłady o charakterze inwestycyjnym.”;
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli osoba prowadząca zakład gastronomiczny korzysta ze zwolnienia od podatków na podstawie przepisów § 1, ulga nie przysługuje z tytułu nakładów poniesionych zarówno w związku z uruchomieniem zakładu, jak i poczynionych w okresie korzystania ze zwolnienia od podatków.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: S. Majewski